

1. Коваленко, В.В., Суганяка М.В., Фучеджи В. І. К Антикризове фінансове управління в системі суб'єктів економічної діяльності: методи та інструменти оцінювання [Текст]: монографія/ В.В. Коваленко, М.В. Суганяка, В. І. Фучеджи. — Одеса:, 2013. — 381 с.
2. Фінансовий менеджмент [текст] навч.пос. / За заг. ред. І.О. Школьник, В.М. Кремень [І.О. Школьник, В.М. Кремень, С.М. Козьменко та ін.]. — К.: «Центр учбової літератури», 2015. — 488 с.
3. Бланк І.О. Фінансовий менеджмент: Навчальний посібник. — К.: Ельга, 2008. — 724 с.
4. Фучеджи В. І. Антикризове фінансове управління в забезпеченні стійкості системи управління підприємством / В.І. Фучеджи // Новий університет «Економіка и право». — 2012. — № 11. — С. 20–23
5. Коваленко О.В., Галь С.В. Методи антикризового управління підприємством. / Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. — Вип. 8. — 2014. — С. 107–114.
6. Мокряк К.В. Інноваційна діяльність в концепції системи антикризового фінансового управління підприємством / Мокряк К.В. // Молодий вчений / Економічні науки. ОНЕУ. — 2016. — № 4 (31). — С. 142–146
7. Шевцова О.Й. Основи антикризового фінансового управління підприємством / О.Й. Шевцова [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1773>.

УДК 658.1

Ходзицька В. В.,

к. е. н., доцент, доцент

кафедри обліку і оподаткування

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Корпоративний фінансовий облік: питання теорії і практики

В умовах глобалізації, зростання конкурентної боротьби і наростання кризових явищ трансформуються і ускладнюються проблеми управління

бізнесом. Корпорації активно впливають на стан світових ринків, на процес формування вартості товарів у національних економіках, так як вони мають можливість розміщувати виробництво на територіях інших держав. Корпорації використовують їх порівняльні переваги, знижуючи тим самим витрати на виробництво продукції і збільшуючи прибуток.

Питання теорії й практики формування й функціонування корпорацій досліджувалися і висвітлені у працях зарубіжних і вітчизняних вчених: І. Ансоффа, Р. Брейлі, Ю. Брігхема, С.П. Друкера, П. Самуельсона, М. Портера, О.І. Амоші, І.П. Булеєва, В.М. Гейця, М. Ерхардта, І.Л. Сазонця. При цьому значущість проблем формування ефективної моделі корпоративного управління зумовила нові напрями розвитку сучасної економічної думки.

Сьогодні в Україні процес становлення цивілізованих ринкових відносин протікає значно повільніше, ніж формальне їх закріплення. В умовах законодавчо визначених правил в сфері приватної власності на будь-яке майно, свободи підприємництва, взаємодії бізнесу і влади аспекти економічних відносин як всередині корпорацій, так і між ними, з одного боку, і державою – з іншого, залишаються проблемними. Як наслідок, ці проблеми негативно впливають на якість корпоративного управління. У зв'язку з цим, метою даної статті є узагальнення наукових підходів до визначення сутності корпорації як суб'єкта економічних відносин.

К. Маркс зробив вагомий внесок у формування і розвиток теорії корпоративних структур. Наведені в роботах вченого положення про делімітацію власності капіталу та капітальної функції, є основною характеристикою нових масштабних форм організації виробництва, вона стала методологічною основою для обґрунтування основних рис корпоративної еволюції - відокремлення власності та управління. Найбільш типовим для акціонерної власності К. Маркс називає фактично функціонуючого капіталіста, що перетворився в простого менеджера, який розпоряджається капіталом населення, і у власника капіталу - чистого власника, чистого готівкового капіталіста.[1]

У сучасній економічній літературі корпорація розглядається як загальна економічна система, що володіє істотним потенціалом внутрішньої структуризації, результатами якої стають субординовані системні утворення різного призначення: продуктові, інвестиційні, маркетингові, інформаційні, інноваційні.

Усі науковці, розглядаючи корпорацію в економічному аспекті, насамперед зазначають те, що корпорація є юридичною особою і вона представляє собою об'єднання капіталів. Гуцин В., Могилевський С. наголошують, що корпорація обов'язково є комерційною організацією, інші ж не вважають це необхідністю для корпорації, принаймні не виділяли її як одну з основних ознак.

Виходячи з чинного правового визначення й аналізу основних наукових положень, можна виділити такі ознаки, які притаманні корпораціям як юридичним особам корпоративного типу:

- 1) об'єднання майна засновників у разі створення юридичної особи;
- 2) наявність статутного (складеного) капіталу;
- 3) право власності юридичної особи на майно, передане засновниками як вклад до статутного (складеного) капіталу;
- 4) власність відокремлена від управління;
- 5) в статутному (складеному) капіталі (майні) визначена частки учасника, яка надає йому корпоративні права;
- 6) участь учасника такої організації в управлінні нею на основі корпоративних прав;
- 7) участь засновників (учасників) у розподілі доходів юридичної особи та ризиків у межах внеску, якщо більший розмір ризиків не встановлений законом чи установчими документами;
- 8) обмежена відповідальність;
- 9) управління здійснюють відповідні органи з чіткою структурою і повноваженнями;
- 10) соціальний інститут.

Поява корпорацій є результатом тривалого процесу розвитку і трансформації ринкових відносин і форм власності. Можливості цього економічного інституту централізувати суттєві капітальні ресурси для фінансування великих підприємницьких проектів привело до того, що ця форма власності стала найбільш поширеною у світі і забезпечило їй широкі перспективи подальшого функціонування, розвитку, вдосконалення і трансформації.[2] З'явившись як результат глобалізації, Транснаціональна корпорація – це компонент світової економіки, який підпорядковується її законам розвитку і справляє зворотний вплив на світову економіку, це продукт глобалізаційних процесів. Зазначений взаємозв'язок ТНК та процесу глобалізації підтверджується дослідженням етапів еволюції транснаціональних корпорацій.

Список використаних джерел:

1. Berle A. The modern corporation and private property//The MacMillan Company. - 1932. – 60 p.
2. Брігхем Ю., Ерхардт М. Фінансовий менеджмент. Навчальний посібник. - Пітер, - 2007. - 960 с.

УДК 336.6

Худинець А.О.,

студент 41 групи ФФБС

Одеський національний економічний університет

Ключові фактори впливу на фінансовий результат підприємства

В умовах ринкової економіки функціонування суб'єкта господарювання пов'язане з одержанням фінансових результатів. Фінансовими результатами підприємств виступає прибуток чи збиток. Діяльність суб'єктів підприємницької діяльності у сфері фінансових результатів направлена на отримання прибутку підприємством та його ефективне використання, а за умов наявності збитків діяльність підприємств спрямована на пошук причин утворення збитків та джерел їх покриття.